

Dalt, Joan Francesc Mira (que parlà en nom de Carles Sechi, alcalde de l'Alguer), Lidia Magallon, Jaume Pol i Antoni Amorós, en representació dels ajuntaments de les Escaldes, Perpinyà i Elx, respectivament. Baix, els quatre xiquets que encapçalaven la manifestació unitària.

La unitat de la reivindicació

La diada del 9 d'Octubre va traure enguany al carrer milers de persones, enmig d'un ambient festiu i colorista, amb dues idees bàsiques: reivindicar la unitat de la llengua i la sobirania del País Valencià.

"**N**o es tracta de reivindicar la unitat de la llengua que els valencians compartim amb els habitants del Principat de Catalunya i les Illes Balears. No, no es tracta només d'això. Si no aconseguim que els textos legals reconeguen aquesta unitat, tots els nostres esforços normalitzadors seran estèrils". Aquesta frase, pronunciada pel president del Bloc Jaume I, Enric Valor, a l'arribada de les quatre torxes del Correllengua a la ciutat de València, resumeix l'esperit i l'objectiu de la mobilització que el passat 9 d'octubre ocupà els carrers i les

plACES de la ciutat vella del cap i casal. Diables, muixerangues, dolçainers, globus de colors, senyeres i, sobretot, molta joventut, acompanyaren les flames que han recorregut durant dues setmanes el País Valencià de cap a peus tot conformant-hi un paisatge cada vegada més habitual els darrers anys. Dalt de l'estrada, el testimoni fou recollit pels ajuntaments d'Elx, Perpinyà, Escaldes (Andorra) i l'Alguer, que coincidiren a valorar la importància de la llengua en la definició de la identitat pròpia i a demanar el reconeixement explícit d'una evidència científica: la uni-

RAFA GIL

RAFA GIL

RAFA GIL

RAFA GIL

La celebració del Correllengu fou una festa popular. L'escriptor Enric Valor (baix) va llegir un manifest que demana el reconeixement legal de la unitat de la llengua.

RAFA GIL

RAFA GIL

RAFA GIL

En els actes de la vesprada del 9 d'Octubre s'aplegaren a València més de 30.000 persones per reivindicar la unitat de la llengua i la sobirania.

RAFA GIL

Grans i menuts gaudiren de l'actuació de dolçainers, moros i cristians i dels Negrets de l'Alcúdia (baix). Les torxes de la llengua foren presents tot al llarg de la jornada reivindicativa.

RAFA GIL

RAFA GIL

RAFA GIL

Números lògics

La convocatòria de manifestació unitària per al Nou d'Octubre ha experimentat en els darrers dos anys un augment vertiginós en el nombre de seguidors. Els mitjans de comunicació no baixen de 30.000 persones quan especulen sobre la quantitat de persones que es van manifestar a València el passat dimecres. Fa només tres anys, més de 2.000 manifestants seria una xifra considerada positiva.

D'on ha vingut el canvi? Cal considerar diversos punts. Per una banda és innegable la presència majoritària de gent molt jove que s'incorpora per primera vegada a aquestes mobilitzacions i aporta optimisme i geni. Per una altra, també és possible trobar representants d'aquella "generació de la decepció", que han optat per tornar al carrer que, sens dubte, van deixar massa prompte, conscients que amb el temps, poques coses de les que demanaven per sentir que el País Valencià començava el seu redreçament nacional, s'han aconseguit.

El punt d'unió per a aquests dos fronts ha estat, sobretot, la mobilització impulsada pel Bloc de Progrés Jaume I, que ha decidit jugar una estratègia d'acords mínims que s'ha revelat mot eficaç a l'hora de traure la gent al carrer. "Pel reconeixement legal de la unitat de la llengua", el lema del Correllengua d'enguany, va motivar molta gent que va trobar lògic continuar la vesprada reivindicativa en la manifestació: eixir al carrer a manifestar-se, precedits per gegants, o cristians i moros, i dolçainers i tabaletes. La cara externa té moltes diferències amb aquelles manifestacions de fa pocs anys. La voluntat és de reivindicar tots els aspectes de la cultura valenciana com a propis i no renunciar-ne a cap, per molt que hagen estat considerats un símbol "dels altres". Però en el fons d'aquestes reivindicacions, el record dels temps de la transició es fa ben present. Després de l'etapa socialista, que actuà com a somnífer per a molts dels qui ara tornen a manifestar-se, l'arribada del govern del PP-UV a la Generalitat valenciana ha sotraguejat uns i altres, els decebuts i els joves, i els ha impulsat junts al carrer.

Torna, doncs, el temps de la manifestació i la mobilització. El Bloc s'ha demostrat efectiu amb la incorporació del folklore i la seua política de consens, però el repte ara és com plasmar això en el dia a dia. Els partits polítics progressistes s'han unit contents a les convocatòries de mobilització. Caldrà que ara, en el seu treball quotidià, demostrin la seua coherència perquè aquells que es manifesten, de segur els ho exigiran. **Jordi Sebastià**

RAFA GIL

Partits i organitzacions provinents de diverses sensibilitats valencianistes llegiren un "manifest de concòrdia".

RAFA GIL

tat de la llengua. Al voltant, omplint l'aire de contingut i la petició de raó, milers de veus s'expressaven naturalment en català.

Però el mateix dimecres, aniversari de la conquesta de València el 1238, hi hagué altres concentracions reivindicatives. Al migdia, Unitat del Poble Valencià (UPV), Partit Valencià Nacionalista (PVN), Joventut Valencianista, la Taula d'Estudiants Valencians i l'associació Tirant lo Blanc reuniren cinc-cents persones davant l'estàtua de Jaume I, on llegiren un "manifest de concòrdia" i criticaren els diferents governs de la Generalitat de la transició ençà per la seva falta de sensibilitat valencianista.

D'altra banda, a la nit, la Comissió 9 d'Octubre, formada per partits i organitzacions de l'esquerra nacionalista, convocà una manifestació que va partir de la plaça de la Reina, una vegada finalitzats els actes del Correllengua. Sota el lema "Amb sobirania, no retallaran", més de 30.000 persones desfilaren pel centre de València encapçalats per quatre xiquets de la Malva-rosa que han hagut d'escolaritzar-se fora del barri per poder rebre l'educació en valencià. Un gran poder de convocatòria amb un denominador comú: la defensa del país davant les agressions de la dreta.

Joan Morales